

Fríggjakvöldið kl. 21.55:

Nonnan og cowboyin

Hetta heldur lögna heitið á føroyskum, er ein amerikanskur sjónvarpsfilmur um eina dugnaliga nonnu, sum fær ein skammbysurmann at føra seg og nøkur foreldraleys børn um amerikanska græslendið.

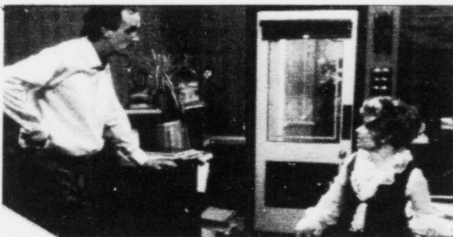
Robert Preston hevur leiklutin sum Ben Sunday, ið tverliga játtar at gera hetta. Ferðin gongur til Columbine í Colorado, sum er nógv torførari at liva í enn har nonnan og børnini komu.

Columbine er upphaldsstað fyri ringastu jassarnar í hesum heimsparti tá i tíðini. Kirkjan, sum systir Dulcinea hevði ætlað at nýtt sum skúla, er innrættað sum barr og upphaldsstað fyri brotsmenn. Ein lögreglumaður er á staðnum, men hann er fyrri ongum.

Systir Dulcinea er tó ikki soleiðis at ræða. Hon fer í hernað við ólevnaðin í býnum, og fær hon góða hjálp í Ben Sunday og skammbysu hansara...

Fríggjakvöldið kl. 20.30:

Sum vanligt í »Rok á Gistingarhúsinum«, so kennir Basil, verturin, at gestirnir órogvu hann, sum vitja.

Hesaferð er tað ein sál-arfrøðingur, sum Basil ikki dámar. Basil hevur bert eina meining um sál-arfrøðingar, nevnliga, — at teir allir, sum ein, bert

hava eitt í huganum.

Tað er sex-sambandið millum kynini. Eisini hesin sál-arfrøðingur verður koyrdur í somu skuffu. Basil vil ið hvussu so er ikki tola slíka óreinsku í sinum gistingarhúsi, og tað kemur tað kortini altíð okkurt skemt burtúr.

Fríggjakvöldið kl. 21.10

Vit vilja liva

Undir hesum heitinum savnaðurs saman 1200 ungfolk í byrjanini av summarfrítíðini í Bramming við Esbjerg.

Í 10 dagar hugnaðu tey sær við sang, ítrótti, sjónleiki, andakt og samveru í summarlegu, sum KFUM og K í Danmark hevði skipað fyri.

Kirkjuligt Forum — ein deild í danska sjónvarpinum, var við á ferðini og hevur gjørt frásøgn og upptøkur haðani. Fyri at lýsa summarleguna so breitt sum gjørligt, hevði Kirkjuligt Forum bjóðað

tveimum ungum við, sum ikki annars kenna til virksemið innan KFUM og K. Gjøgnum eygu teirra ungu fær sendingin óðrvisi snið, enn um tað bert vóru folk innan rørluna, sum greiddu frá.

Í veruleikanum snýr samanhandið og virksemið innan KFUM og K seg ikki bert um átrúnað, men um teir mongu mótsetningarnar, sum eru millum ung í ættarliðnum frá 80'unum.

Jørgen Thorgaard hevur lagt til rættis.

sjónvarp

Hósdagin 6. september

20.00 Ítróttur

Fríggjadagin 7. september

19.30 W. C. Fields

20.00 Dagur og vika

20.30 Rok á gistingarhúsinum

21.10 Vit vilja liva

20.00 Nonnan og cowboyin — am. filmur

Ein gloypibiti sum kann forkoma mannaættini

— Nakað soleiðis tók ein kjarnorkugranskari til, tá hann í SV-aktuelt greiddi frá framkomnu kjarnorkuteknologiini, sum verður nýtt í vápnadubbingini.

Hann var sjálvur ein teirra, sum var við til at framleiða fyrstu kjarnorkubumbuna, sum varð slept yvir Hiroshima. Ivaleyst er tað eisini ein av sannroyndunum, at tað meira eru heryvirmenn og politikkarar, sum vilja fremja vápnadubbingina, til tess at vinna sær persónliga framgongd innan yrkið, sum visindamaðurin tók til.

SV-aktuelt snúði seg um eina friðarráðstevnu, sum varð hildin í vøkrum, friðsælum umhvøvi í Svøríki. Her hittust visindamenn úr øllum heiminum, at tosa óformelt um at fáa stórveldini at minka um vápnadubbingina.

Her vóru nógvir gamlir menn, sum vóru við í krignum báðu meðni — úr Sovjetsamveldinum, USA, Japan, Kina og aðrastaðni. Millum upptøkubrotini hoyrdu vit Veru Lynn, ensku songkvinnuna, sum varð hildin vera tann undir seinna heimsbardaga, sum helt soldátunum uppi á vígvøllunum.

»Vit hittast onkran góðan sólskinsdag«, sang hon. Og náttúran og umhvørvið var eisini tað rætta, nú 40 ár eru umliðin, men so er eisini alt sagt!

Sendingin um Kina var eins spennandi sum hinar báðar frammanundan. Hugnaligt at siggja, hvussu stórt samanhald tyktist at vera millum menniskjuni har, eins og hvussu nógv teir eldru menninir tóku sær av teimum smáu. Har sóu vit hvussu ein »fríggjaraferð« fór fram, og í filminum aftaná sóu vit somu hending í okkara

verð, eina skrivstovu, sum royndi at seta fólk saman, móti at tey rindaðu aftur fyri tað.

Bert spell, at sjónvarpið ikki kann leggja ein steðt inn millum sendingarnar. Neyvan vóru kosakkarnir galopperaðir av skerminum, fyrr enn vit vóru til jarðarferð í øðrum heimsparti. Hetta ger, at tað er torført at halda ymsu sendingarnar út frá hvørjum øðrum.

Australski filmurin um tvey bæði, tann gamla drongin, sum nú hevði mist mammuna og vildi fáa sær konu, og gentuna hnumeðni, sum var leidd av foreldrunum. Hon vildi slita seg leysa, men sum altíð, tá børn eru ov tætt knýtt at foreldrunum, so hava tey ikki fingið samband aðrar vegir. Bankakvinnan og klaverstemmarin funnu saman, men torført var teirra millum at greina sundur, hvat tey vildu hvørjum øðrum.

Kanska segði tað nakað, at tey í lokala sjónleikarhúsinum bráddliga fingi leiklut í sjónleikinum »Faderen« eftir Strindberg. Har vóru foreldrini eisini ósámd um barnið, og tað endaði við, at faðirin — í Strindberg sjónleikinum — varð lagdur í spennitroyggju, so sum tey gjørdu tá i tíðini.

Hóast foreldrini hjá gentuni í australska filminum bæði áttu at verið sett upp á pláss — um ikki í spennitroyggju, so dóttirin kundi fáa frið at liva sitt egna liv, so eydnadist tað kortini leikstjóranum í sjónleikarhúsinum, at binda saman aftur sambandið millum klaverstemmaran og bankakvinnuna, og tað kendist sum ein »happy« end, so sum slíkir filmar oftast gera.

Dagny Joensen